

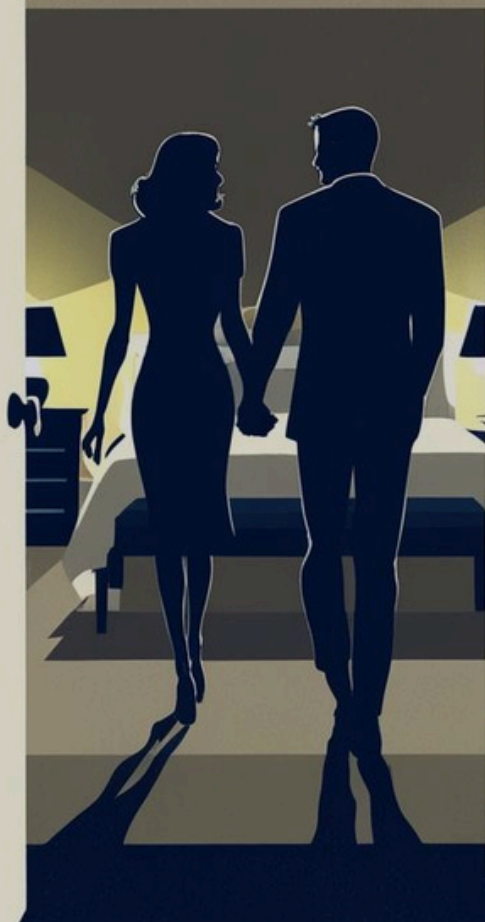

בתי הדין הרבניים

בבית הדין הרבני

הגדול ירושלים

פסק דין

**האישה אף צירפה דוח חוקר פרטי בצירוף תמונות אודות מה
שנראה כיחסים קרובים ורומנטיים של האיש עם אישה זרה:**

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1455146/2

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב דוד יוסף – נשיא, הרב מימון נהרי, הרב מאיר פרימן

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר אברהם גולובנצ'ין)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ענבר רון)

הנדון: העמדת כתובה 'מוגזמת' על סכום סביר וקיזוזו כנגד איזון המשאבים

פסק דין

לפנינו ערעור האישה (להלן: המערערת) על החלטת בית הדין האזורי חיפה מיום כ"ד בתמוז תשפ"ד (30.7.2024) שבה נקבע כי תביעתה לחיוב האיש (להלן: המשיב) בכתובה בסך 900,000 ש"ח נדחית הואיל ובהתאם לחוק יחסי ממון היא מקבלת באיזון המשאבים זכויות פנסיוניות של האיש בסך 334,760 ש"ח ובכך משתלמת כתובתה [שהועמדה על לא יותר מסכום זה נוכח ראייתה כ'מוגזמת'].

בית הדין שמע באורך רוח את הצדדים ובאי כוחם ועיין בחומר שבתיקים הכולל כתבי תביעה והגנה, פרוטוקולים והחלטות בית הדין סיכומי הצדדים, כתב הערעור וכתב התשובה.

מן המקובץ עולה כדלהלן:

באלול התש"ס (ספטמבר 2000) נישאו הצדדים זה לזה כדת משה וישראל. לצדדים שלושה ילדים משותפים. בחודש אב התשפ"ב (אוגוסט 2022) נפרדו הצדדים ובכ"ב בשבט התשפ"ג (13.2.2023) הגישה המערערת תביעה לגירושין.

בכ' באייר התשפ"ג (11.5.2023) הגישו הצדדים בקשה משותפת לאישור הסכמתם להתגרש תוך מחיקת כתב התביעה ובקשה לסידור גט תוך ויתור המערערת על הכתובה ובית הדין בהחלטה מהתאריך הנ"ל אישר את הסכמתם. ב"ב בסיוון התשפ"ג (1.6.2023) הגישה המערערת תביעה שנייה לגירושין ותביעת כתובה כשהיא מיוצגת בידי בא כוחה הנוכחי טו"ר גולובנצ'ין.

בתאריך כ"א בכסלו תשפ"ד (4.12.2023) התקיים דיון והמערערת טענה כי באת כוחה הקודמת הטעתה אותה בעניין הוויתור על הכתובה והיא דורשת גירושין ללא ויתור על הכתובה בגין בגידת המשיב בה עם אישה אחרת, חברה שלה ממקום העבודה. כן טענה שהדירה נמכרה וכן שהמשיב עצמו טוען כי המערערת בגדה בו ובכך אסר עצמו עליה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בתאריך הנ"ל הוציא בית הדין החלטה שיש לקיים דיון בתביעת הכתובה ולאחר מכן יסודר הגט. החלטה זו ניתנה לאחר שהמערערת חזרה בה מהסכמתה לויתור על הכתובה.

להלן ציטוט מההחלטה:

הופיעו הצדדים ובאי כוחם.

האישה עומדת על רצונה להתגרש, ובעיקרון אף האיש מסכים לכך.

דא עקא, האישה עומדת על תביעתה לכתובה, דבר שמהווה חזרה מההסכמה של הצדדים, שאף קיבלה תוקף פסק דין. האישה חוזרת בה ומנמקת שבאת כוחה הקודמת הטעתה אותה, והיא לא הסכימה לכך.

לאור כך בשלב זה לא ייקבע מועד לסידור גט עד לבירור תביעת הכתובה.

עד כאן.

מהחלטה זו עולה כי בית הדין קיבל את גרסת המערערת ולכן קבע מה שקבע.

בי"ב בסיוון התשפ"ג (1.6.2023) כאמור הגישה המערערת תביעה לחיוב המשיב בכתובה בסך 900,000 ש"ח. המשיב הגיש כתב הגנה ובו טען כי המערערת הפסידה כתובה בגידתה בו עם גברים זרים.

בתאריך א' באייר תשפ"ד (9.5.2024) התקיים דיון הוכחות ובו נחקרו הצדדים ונשמעו עדות העדה שנחקרה על דוח החוקר מחודש פברואר 2022 בו צולם המשיב בתמונות אינטימיות עם העדה. במהלך הדיון הודה המשיב כי הכיר אישה זרה בחודש פברואר 2022 ולאחר כחודש חיו יחד. גם העדה אישרה זאת.

המערערת נחקרה על אודות הטענה כי ישבה לבלות עם גברים במסעדה והיא הודתה כי לעיתים היא נוהגת לבלות כך עם חברים לעבודה אולם מעבר לכך אין כל קשר ביניהם. לטענת המשיב על קשר בינה לבין גבר מסוים השיבה כי אינה מכירה את הגבר האמור.

הצדדים נתבקשו להמציא סיכומים ולאחר המצאת הסיכומים הוציא בית הדין החלטתו נשואת הערעור הנ"ל.

עד כאן תקציר עובדתי.

טיעוני המערערת המרכזיים

לטענת המערערת שגה בית הדין כשהתעלם מבגידת המשיב במערערת, על פי הודאתו, בעודו בביתו חי עם המערערת ופטר אותו מתשלום הכתובה.

המשיב לא הוכיח את טענותיו כי המערערת בגדה בו למרות מה שכתב בהגנה שבו טען שיש לו 'ראיות חותכות' לטענתו, המשיב אף לא ביקש להזמין עדים להעיד על גרסתו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עוד טוענת המערערת נגד נימוקי אב בית הדין שכתב שהמערערת מחלה על כתובתה ונסמכת על דעת הדיין הרב שור, בפסק הדין, שקיבל את טענתה שיש לה זכות לחזור בה, ולכן דנו קודם בתביעת הכתובה.

עוד טוענת היא כי סכום הכתובה אינו מוגזם ואין לו דין אסמכתא.

לסיכום: המערערת עותרת לביטולה של ההחלטה ולחייב את המשיב במלוא סכום הכתובה.

תגובות המשיב המרכזיות

המערערת הפסידה כתובה בעצם הגשת הבקשה ליישוב סכסוך.

המערערת הפסידה כתובה בגין הגשת תלונה במשטרה כנגד המשיב.

המערערת הפסידה כתובה בגין בגידתה עם גבר זר, היא התכתבה עם גברים באתר אינטרנט ולכן העבירה טיוטת הסכם גירושין לחתימה.

המערערת הסכימה לוותר על כתובתה וחזרה בה.

סכום הכתובה מוגזם ויש לו דין 'אסמכתא' – באת כוח המשיב מציינת לפסיקות בתי הדין בשאלה זו.

המערערת מקבלת זכויות פנסיוניות של המשיב ו'אין כפל זכויות'!

לסיכום: דורש לדחות את הערעור.

הכרעת הדין

לאחר שבית הדין שמע טענות ומענות הצדדים ועיין בחומר שבתיקים עמדת בית הדין שאין עילה להתערב בשיקולי נימוקי החלטת בית הדין ויש לדחות עקרונית את הערעור.

נימוקינו

בטרם ננמק את הכרעתנו נצטט את החלטת בית הדין האזורי נשואת הערעור (ההדגשות לא במקור):

הצדדים נישאו כדת משה וישראל באלול התש"ס (ספטמבר 2000) והתגרשו בכ"ח באייר התשפ"ד (5.6.24).

לצדדים נולדו שלושה ילדים.

האישה הגישה תביעה לגירושין ולדמי כתובה בכ"ב בשבט התשפ"ג (13.2.2023).

בהמשך בכ' באייר התשפ"ג (11.5.23) הגיעו הצדדים להסכמות על גירושין, ובמקביל וויתור האישה על כתובתה בכפוף לסידור הגט.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאחר מכן האישה שהחליפה ייצוג חזרה בה מהוויתור על הכתובה. וביקשה שבין הצדדים יסודר גט ללא וויתור על הכתובה.

האיש סירב למתן גט ללא וויתור האישה על הכתובה.

לאחר מכן התרצה האיש לתת גט אף ללא הוויתור על הכתובה, והצדדים התגרשו בכ"ח באייר התשפ"ד (5.6.24).

ואכן התקיימו דיונים בנושא הכתובה, בהם נחקרו הצדדים וגם הופיעה עדה שנחקרה אף היא.

לאחר מכן התקבלו סיכומי הצדדים.

סכום הכתובה הוא 900,000 ₪.

על פי חוות דעת האקטואר מר נתן שטרנפלד על האיש להעביר לאישה במסגרת איזון המשאבים סכום של 334,670 ₪.

צילום חוות הדעת צורף לכתב התביעה.

בדיונים שהתקיימו הועלו טענות הדדיות בין הצדדים מי האשם בפירוק הנישואין כאשר כל צד מאשים את האחר ואילו את מעשיו שלו הוא מתרץ בתירוצים מתירוצים שונים.

האישה אף צירפה דוח חוקר פרטי בצירוף תמונות אודות מה שנראה כיחסים קרובים ורומנטיים של האיש עם אישה זרה: בתמונות רואים שהאיש אוסף את האישה הזרה למכוניתו, ולאחר מכן נוסעים יחדיו לבילוי משותף. בהמשך האיש מטייל עם האישה הזרה בשמורת טבע, ואף יושב עימה במסעדה בשם אבו־סאלח. וכל זאת עוד בתקופת הנישואין.

מאידך גם האיש הביא תמונות של האישה היושבת במסעדה עם איש זר.

כמו כן הועלתה על ידי האיש טענה שהאישה ויתרה בעבר על הכתובה.

האישה טוענת כי הוטעתה לוותר על הכתובה. ובכל אופן תמיד היא יכולה לחזור בה מוויתור שכזה כל עוד לא התגרשה בגט פיטורין.

דיון והכרעה

בית הדין מחליט כי תביעת האישה נדחית. ולמותר להיכנס לשאלות נכבדות אלו מי אשם בפירוק הנישואין והאם יש מקום לחיוב הכתובה, באשר אין בהם כל תוחלת. וכדלהלן.

בית הדין סבור כי הכתובה שלפנינו הנקובה בסכום של 900,000 ₪, היא כתובה מוגזמת ללא ספק.

אמת הדבר כי המקובל במקרים כגון אלו לקצוב את דמי הכתובה בסכומים יותר סבירים המתקבלים על הדעת. וזאת לפי שיקול דעת של בית הדין בכל מקרה לגופו של אותו מקרה. ואולם בנידון דידן כאשר האישה כבר מקבלת מהאיש במסגרת איזון המשאבים סכום נכבד למדי של 334,670 ₪, הרי שזה הרבה מעל ומעבר למה שבית הדין היה פוסק

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בנידון דידן כדמי כתובה, לאור מארג העובדות שעלו לפנינו. וזאת גם אם נקבל כי כל טענות האישה הן אמת לאמיתה, ומאידך גיסא כל טענות האיש אין בהם כל ממש.

יש לזכור כי בסופו של דבר תביעת הכתובה היא תביעה ממונית לכל דבר. ולכן בסופו של דבר לאור איזון המשאבים בין הצדדים, שכאמור האישה מקבלת סכומים נכבדים מהאיש, אי אפשר לחייב את האיש בעוד כספים.

ולכן בית הדין דוחה את תביעת האישה, וסבור כי כאמור גם האישה בהחלט צודקת בטענה שהיא זכאית לכתובתה, אין טעם בניתוח וליבון הדברים, כאשר אין בהם כל נפקותא למעשה.

סוף דבר

התביעה נדחית.

הרב משה שלום שור

ראיתי מה שכתב כבוד הרה"ג הרב משה ש' שור שליט"א ואני מצטרף למסקנתו, רק שאני מוסיף עוד טעמים בנידון.

ב. האישה הודיעה בזמנו על ידי באת כוחה כי היא מוותרת על כתובתה, ואף בלא לציין שזה בכפוף למתן הגט, ולאחר מכן חזרה בה בטענה כי הוטעתה על ידי באת כוחה דאז. בדיון שנערך בפני בית הדין הסתבר וכך נאמר כי אותה באת כוח, אשר לדברי האישה הטעתה אותה, ממשיכה לייצגה. ומשכך כל טענת ההטעיה אינה במקומה, מה עוד שלא הוכח כן.

ויתור ומחילה על כתובה בדרך כלל לא ניתן לחזרה.

ב. בדיון ההוכחות לא נשמעה שום עדות או ראיה לכך כי הגירושין נתבקשו עקב בגידת האיש באשתו, אדרבא הוכח מדברי העדה אשר נשמעה אמינה ביותר כי לא חיו חיי אישות ביניהם לפחות בתקופה בה הצדדים היו יחד, משכך אין עילה לחייב האיש בכתובה, וזאת בנוסף למה שכתב חברי שליט"א לעיל.

הרב ישראל ד' רוזנטל – אב"ד

עד כאן נימוקי שני חברי בית הדין.

בית הדין ביסס את מסקנתו זו על נימוק מרכזי, והוא:

הסכום הנקוב בכתובה בסך 900,000 ש"ח הוא מוגזם, והנוהג לחייב במקרים מעין אלו סכומים סבירים – בכל מקרה לגופו. במקרה זה המערערת מקבלת סכום של 334,370 ש"ח סכום זה סביר, ומיותר לדון מי צודק בטענתו מאחר שגם אם נקבל את גרסת המערערת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שהמשיב בגד בה והיא זכאית לכתובה הרי שהכספים שהיא מקבלת על פי חוק יחסי ממון – יש בהם די כדי לכסות את סכום הכתובה.

בית הדין סבור שבנסיבות מקרה זה אכן אין טעם לדון אם הטיעון על מעשה הבגידה של המשיב נכון או לא נכון, שכן גם אם הוא לא נכון: כל בעל חייב לשלם לאישה כתובה כל עוד אין עילה הלכתית להפסידה מהכתובה, ופרטי דין זה מבוארים בפוסקים (טור ושולחן ערוך אבן העזר סימנים עז, קטו, קטז, קיח, קיט וקנד ועוד). וכל עוד לא מוצאים במעשה האישה עילות הלכתיות להפסידה מהכתובה הרי שמחויבותו של הבעל לשלם כתובה אינה פוקעת.

והואיל ובית הדין ששמע וראה את טענות המשיב כלפיה לא מצא בהן כל ראיה מוכחת לבגידה אין לבית הדין הגדול סמכות להתערב בנתונים העובדתיים שהונחו לפני בית הדין האזורי ונבחנו על ידו.

נדגיש שגם בדיון שלפנינו לא התרשמנו שיש ממש בטענת המשיב שהמערערת בגדה בו בכך שבילה עם חבר מעבודה בבית קפה, דבר שבחברה שאינה שומרת תורה ומצוות הוא שכיח.

עוד נציין שאין בטענת באת כוח המשיב בכתב התשובה שהמערערת הגישה בקשה ליישוב סכסוך כדי להוות גורם להפסידה מכתובה, מאחר שגם אם היתה מגישה תביעה להתגרש הייתה התביעה מוצדקת בשל הטענה שהמשיב בגד בה והוא שגרם את פירוק מערכת הנישואין, והתביעה לא הייתה עילה להפסידה מכתובה.

[אלא שכאמור תביעת הכתובה נבלעת בחיוב שעל פי החוק.]

עם זאת, בית הדין סבור שעל המשיב להוון חלק מהסכום שהמערערת אמורה לקבל מזכויותיו הפנסיוניות כדי שהכתובה תישא אופי של תשלום מזומן ברמה סבירה.

בית הדין הציע למשיב ובאת כחו להסכים להוון חלק מהסכום והם הסכימו להוון עשרה אחוז מהסכום.

בית הדין סבור שסכום זה מועט מדי ויש להגדילו לסכום ברמה סבירה שהכתובה תהווה התחייבות מסויימת בתשלום מזומן.

לסיכום:

לא מצאנו עילה הלכתית מוצדקת להתערב בהחלטת בית הדין האזורי ושיקול דעתו שסכום הכתובה הוא מוגזם, עניין שנידון אצל דיני ישראל ואין בו הכרעה מוחלטת, לא כל תיק נידון לגופו.

עם זאת מצאנו לנכון שהמשיב יהוון סך חמשים אלף ש"ח מתוך הסכום שהוא עשוי להעביר למערערת בהגיע זמן הפירעון ולקזוז מהסכום הסופי שקבע האקטואר.

הצעה זו העלה בית הדין לפני המשיב והלה הסכים.

לאור האמור פוסק בית הדין:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הערעור נדחה עקרונית, הסכום שהמערערת מקבלת מזכויות המשיב מספיקות לתשלום הכתובה.

על המשיב לשלם למערערת בתוך ארבעים וחמישה יום סך של חמשים אלף ש"ח כהיוון חלק מהזכויות המגיעות למערערת ולקזז סכום זה בבוא עת הפירעון.

אין צו להוצאות ועל המזכירות להשיב את כספי הערבות למערערת בהתאם לנהלים.

בית הדין מורה על סגירת התיק.

הרב מימון נהרי

עיינתי בדברי עמיתי הרה"ג מימון נהרי שליט"א. אני מצטרף למסקנתו שאכן לא נמצאה עילה הלכתית המצדיקה התערבות בהחלטת בית הדין. יובהר כי בפסק הדין נשוא הערעור שלושה נימוקים לדחיית התביעה. יש בכל אחד מהם כדי להצדיק את פסק הדין, לבטח בהצטרפם יחד.

הרב מאיר פרימן

נפסק כאמור.

ניתן ביום כ"ז בשבט התשפ"ה (25.2.2025)

הרב מאיר פרימן

הרב מימון נהרי

הרב דוד יוסף – נשיא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

